

CURTEA SUPRĂMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

31 iulie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în următoarea componență:

Președinte – Vladimir Timofti,

Judecători – Victor Boico, Nadejda Toma,

cu participarea:

procurorului – Baeșu Andrei,

avocatului – Banaru Vadim,

avocatului – Balan Iulian,

a judecat, în ședință închisă, recursul declarat de către avocatul Banaru Vadim în numele inculpatului Șor Ilan, împotriva încheierii Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 25 iulie 2019, în privința lui

Șor Ilan XXX, născut la XXX, originar din XXX, domiciliat în XXX.

Termenul examinării:

29.07.2019 – 31.07.2019.

Procedura de citare legal îndeplinită.

S-au prezentat:

Apărătorul Banaru Vadim, care a susținut recursul declarat în numele inculpatului Șor Ilan, solicitând admiterea acestuia;

Apărătorul Balan Iulian, care a susținut recursul declarat în numele inculpatului Șor Ilan de către avocatul Banaru Vadim, solicitând admiterea acestuia;

Procurorul Baeșu Andrei, care a solicitat respingerea recursului, cu menținerea încheierii contestate.

Nu s-a prezentat:

Inculpatul Șor Ilan, care a fost telefonat pentru a fi anunțat despre data și ora ședinței de judecată, dar nu a răspuns la niciun număr de telefon de la adresele de domiciliu cunoscute instanței.

Colegiul penal, în baza actelor din dosar,

c o n s t a t ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 21 iunie 2017, Șor Ilan a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.196 alin.(4) Cod penal la 3 ani închisoare și în baza art.243 alin.(3) lit.b) Cod penal la 6 ani închisoare.

În temeiul art.84 alin.(1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, lui Șor Ilan i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 7 ani și 6 luni închisoare, cu executarea ei în penitenciar tip semiînchis.

A fost dispusă punerea în executare a pedepsei aplicate din momentul rămânerii definitive a sentinței.

Măsura preventivă - arestatul la domiciliu, aplicată în privința lui Șor Ilan, a fost înlocuită cu - liberarea provizorie sub control judiciar, până la devenirea sentinței

definitive, eliberându-l pe acesta imediat de sub strajă din sala de judecată, cu condiția că nu este arestat în alte cauze penale.

I-au fost stabilite lui Șor Ilan următoarele restricții și obligațiuni:

- să nu părăsească teritoriul Republicii Moldova, decât în condițiile stabilite de către instanță;

- să comunice instanței de judecată orice schimbare de domiciliu;

- să se prezinte la instanța de judecată ori de câte ori este citat;

- să nu săvârșească acțiuni de natură să împiedice aflarea adevărului în cauza penală.

Acțiunea civilă înaintată de către partea civilă BC „Banca de economii” S.A. a fost admisă în principiu, urmând ca asupra cuantumului despăgubirilor convenite să se pronunțe instanța în ordinea procedurii civile.

2. Sentința a fost atacată cu apeluri de către:

- la 28 iulie 2017 – partea civilă BC „Banca de Economii” SA, în proces de lichidare, solicitând casarea acesteia în partea acțiunii civile, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care acțiunea civilă, în mărime de 5291708829,71 lei, să fie admisă integral.

- la 28 iulie 2017 – procurorul, solicitând casarea parțială a sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Șor Ilan să fie recunoscut vinovat și condamnat în baza art.190 alin.(5) Cod penal la 13 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții în sistemul bancar, pe termen de până la 5 ani și în baza art.243 alin.(3) lit.b) Cod penal la 8 ani închisoare, iar în temeiul art.84 alin.(1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, să-i fie stabilită pedeapsa definitivă de 19 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții în sistemul bancar pe un termen de până la 5 ani. De asemenea, să fie dispusă încasarea din contul lui Șor Ilan în folosul părții civile BC „Banca de Economii” SA a prejudiciului material în mărime de 5291708829,71 lei lei, precum și să fie dispusă încasarea din contul acestuia în beneficiul Procuraturii Generale a cheltuielilor judiciare în mărime de 42483,84 lei.

- la 31 iulie 2017 - avocații Balan Iulian și Ulanov Denis în numele inculpatului Șor Ilan, solicitând casarea sentinței în partea condamnării inculpatului în baza art.243 alin.(3) lit.b) Cod penal, precum și în partea admiterii în principiu a acțiunii civile, rejudecarea cauzei în partea casată și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpatul să fie achitat de sub învinuirea în comiterea infracțiunii prevăzute de art.243 alin.(3) lit.b) Cod penal, pe motiv că fapta acestuia nu întrunește elementele infracțiunii, precum și să fie respinsă acțiunea civilă, ca fiind neîntemeiată.

3. La 19 iulie 2019, în cadrul examinării cauze penale în instanța de apel, procurorul a înaintat demers privind înlocuirea măsurii preventive - liberarea provizorie sub control judiciar, aplicată lui Șor Ilan prin sentință, cu arest preventiv și anunțarea lui în căutare, invocând că, acesta, fără să prezinte motive plauzibile, nu s-a prezentat la ședința de judecată din 26 iunie 2019, iar potrivit informațiilor pe larg răspândite în sursele media, a părăsit teritoriul Republicii Moldova, fără acordul instanței, în condițiile în care, față de el, era aplicată restricția de a părăsi teritoriul Republicii Moldova. Având în vedere solicitarea privind înlocuirea măsurii preventive, procurorul a precizat că față de Șor Ilan nu sunt aplicabile prevederile art.95 din

Regulamentul Parlamentului, aprobat prin Legea nr.797-XIII din 02.04.1996, în ce privește imunitatea parlamentară.

4. Prin încheierea Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 25 iulie 2019, demersul procurorului a fost admis și dispusă înlocuirea măsurii preventive - liberarea provizorie sub control judiciar, aplicată față de inculpatul Șor Ilan, cu măsura preventivă - arestul preventiv, întru asigurarea executării pedepsei sub formă de închisoare, stabilită prin sentință, care va fi aplicată efectiv din momentul reținerii.

De asemenea, s-a dispus anunțarea în căutare a inculpatului Șor Ilan.

Instanța de apel a reținut că, prin sentința Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani din 21 iunie 2017, măsura preventivă - arestatul la domiciliu, aplicată în privința lui Șor Ilan, a fost înlocuită cu - liberarea provizorie sub control judiciar, până la devenirea sentinței definitive, eliberându-l pe acesta imediat de sub strajă din sala de judecată, cu condiția că nu este arestat în alte cauze penale.

Concomitent, prin aceeași sentință lui Șor Ilan i-au fost stabilite următoarele restricții și obligațiuni: - să nu părăsească teritoriul Republicii Moldova, decât în condițiile stabilite de către instanță; - să comunice instanței de judecată orice schimbare de domiciliu; - să se prezinte la instanța de judecată ori de câte ori este citat; - să nu săvârșească acțiuni de natură să împiedice aflarea adevărului în cauza penală.

Până la pronunțarea hotărârii respective, inculpatul, începând cu 22.06.2016 și până la 21.06.2017, în continuu, s-a aflat sub acțiunea măsurilor preventive – „arestul preventiv” și „arestul la domiciliu”.

În cadrul examinării cauzei penale în instanța de apel, Șor Ilan a avut un comportament procesual necorespunzător obligațiilor care i-au fost impuse prin măsura preventivă „liberarea provizorie sub control judiciar”, și anume: - nu s-a prezentat la ședința de judecată din 26.06.2019 – solicitând amânarea ședinței, pe motiv că apărătorul său Balan Iulian nu se poate prezenta din motive de sănătate, dar fără a indica motivele propriei absențe, lipsă care a fost apreciată de către instanța de judecată drept nejustificată; - nu a informată instanța despre schimbarea domiciliului sau a reședinței sale, fiind citat legal la adresele cunoscute instanței.

La ședința de judecată din 25.07.2019, avocatul Banaru Vadim, care acționa în numele inculpatului, a indicat că nu cunoaște locul aflării lui Șor Ilan.

Cu referire la ședința din 25.07.2019, instanța de apel a precizat că, în virtutea art.319 alin.(2) și (5) Cod de procedură penală, inculpatul, deja cunoscând că pe rolul instanței de apel se află spre examinarea cauza penală intentată în privința sa, nu mai era obligatorie citarea acestuia.

În condițiile arătate, instanța de apel a considerat atitudinea inculpatului ca fiind o neglijare deliberată a obligațiilor procesuale, fapt ce duce la tergiversarea mersului normal al judecării cauzei.

Consecvent, potrivit art.195 alin.(1) Cod procedură penală, măsura preventivă aplicată poate fi înlocuită cu una mai aspră, dacă necesitatea acesteia este confirmată prin probe, sau cu una mai ușoară, dacă prin aplicarea ei se va asigura comportamentul respectiv al bănuitului, învinuitului, inculpatului, în scopul desfășurării normale a procesului penal și al asigurării executării sentinței”.

Potrivit art.329 alin.(1) Cod de procedură penală, la judecarea cauzei, instanța, din oficiu sau la cererea părților și ascultând opiniile acestora, este în drept să dispună aplicarea, înlocuirea sau revocarea măsurii preventive aplicate inculpatului.

Având în vedere cele expuse, instanța de apel a conchis că, în speță, sunt prezente temeiurile legale și este probată necesitatea înlocuirii în privința inculpatului Șor Ilan a măsurii preventive „liberarea provizorie sub control judiciar” cu măsura preventivă „arestul preventiv”, or, măsura preventivă aplicată prin sentință nu este respectată de către inculpat și s-a dovedit a fi ineficientă pentru asigurarea mersului normal al procesului penal și pentru asigurarea executării sentinței de condamnare.

În context, instanța de apel a precizat că, normele procedurii penale, în ansamblul său și fără echivoc, determină că instanțele judecătorești sunt obligate să desfășoare activitatea în așa mod, încât nici o persoană să nu fie lipsită de libertate în mod arbitrar sau fără ca acest lucru să fie absolut necesar. Justificarea pentru orice perioadă de detenție, indiferent cât e de scurtă, trebuie să fie, în mod convingător, demonstrată de autorități.

Arestarea preventivă a inculpatului Șor Ilan se prezintă a fi o măsură necesară și unica eficientă, așa cum măsura preventivă liberarea provizorie sub control judiciar, care este una alternativă arestului preventiv, a fost încălcată de către inculpat și se prezintă inutil de a analiza posibilitatea și eficiența aplicării unei alte măsuri preventive nonprivativă de libertate, după cum o pretinde apărătorul inculpatului. Arestarea preventivă este proporțională cu circumstanțele individuale ale cauzei, în special se atestă că, în privința inculpatului Șor Ilan este emisă o sentință de condamnare pentru săvârșirea unui concurs de infracțiuni una fiind gravă și cealaltă mai puțin gravă, fiind condamnat la o pedeapsă de 7 ani și 6 luni închisoare, cu executare reală în penitenciar de tip semiînchis.

Or, conform art.321 alin.(5) Cod de procedură penală, instanța, în cazul neprezentării nemotivate a inculpatului la judecarea cauzei, este în drept să dispună aducerea silită a inculpatului și să-i aplice o măsură preventivă sau să o înlocuiască cu o altă măsură care va asigura prezentarea lui în instanță, iar la demersul procurorului, să dispună anunțarea inculpatului în căutare. Încheierea privind anunțarea inculpatului în căutare se execută de către organele afacerilor interne.

Totodată, instanța de apel a considerat neîntemeiat argumentul avocatului Banaru Vadim, precum că nu au fost întreprinse măsuri în vederea verificării prezenței inculpatului la domiciliul acestuia, că urma inițial să fie dispusă aducerea silită a inculpatului și să fie prezentată informația cu privire la trecerea frontierei Republicii Moldova, or, fiindu-i aplicată, prin sentință, măsura preventivă liberarea provizorie sub control judiciar, în sarcina inculpatului a fost pusă obligația prezentării la citarea instanței și comunicării despre schimbarea domiciliului, contrar, acesta, nu doar că a încălcat prevederile art.66 alin.(5) pct.1) Cod de procedură penală, potrivit căruia este obligat să se prezinte la citarea instanței, dar a mai încălcat și măsura preventivă aplicată.

La fel, instanța de apel a respins argumentul aceluiaș avocat, precum că inculpatului nu-i poate fi aplicată arestarea preventivă pentru o perioadă ce depășește 12 luni și că acesta deja s-a aflat în arest preventiv și arest la domiciliu timp de un an.

În acest sens, instanța de apel a menționat că, în reieșind din prevederile art.25 alin.(4) din Constituție, art.175 alin.(1) și (2), 176 alin.(1) și 186 alin.(6) Cod de procedură penală, se conturează distincția dintre arestul preventiv pentru fazele urmăririi penale și judecării cauzei în prima instanță, și arestul preventiv aplicat întru asigurarea executării sentinței. Termenul limită de 12 luni al arestului preventiv este

prevăzută anume pentru două faze ale procesului: urmărire penală și judecarea cauzei în prima instanță - atât cât este valabilă prezumția nevinovăției.

După răsturnarea prezumției nevinovăției pe baza condamnării pronunțate de un tribunal competent, poate fi considerat că persoana este deținută legal, în condițiile admise de articolul 5 § 1 lit.a) din Convenția EDO, și în acest caz nu mai sunt valabile regulile cu privire la constatarea bănuielii rezonabile și la durata rezonabilă a arestării. Odată cu pronunțarea unei sentințe de condamnare la o pedeapsă cu executare reală a închisorii, termenul arestării preventive în continuare nu mai este limitat, or este aplicat în asigurarea executării sentinței.

Instanța de apel a precizat că, Curtea Constituțională, în Hotărârea sa nr.3 din 23.02.2016, prin care a soluționat excepția de neconstituționalitate a alineatelor (3), (5), (8) și (9) ale articolului 186 din Codul de procedură penală, a expus aceiași viziune, unde, la pct.120, a statuat: ”Prin urmare, întrucât textul constituțional nu face distincție între etapele procesului penal, Curtea menționează că, în sensul articolului 25 alineatul (4) din Constituție, arestul preventiv poate fi aplicat pentru o perioadă totală de cel mult 12 luni, care include atât etapa urmăririi penale, cât și etapa judiciară, până la emiterea încheierii judecătorești prin care persoana este eliberată din arest sau momentul pronunțării sentinței de către instanța de fond”.

Această abordare a cadrului legislativ național este în tandem și cu jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, care a statuat în mod constant, că, după pronunțarea unei hotărâri de condamnare, privarea de libertate a unei persoane, inclusiv în timpul judecării propriului apel, este întemeiată pe cazul specificat în art.5 § 1 lit.a) din Convenția EDO, neavând drept scop aducerea unei persoane în fața autorității competente, după cum prevede art.5 § 1 lit.c) din Convenție.

5. La data de 26 iulie 2019, împotriva încheierii instanței de apel a declarat recurs avocatul Banaru Vadim în numele inculpatului, care indicând drept temei prevederile de art.466 Cod de procedură penală, solicită anularea măsurii preventive „arestul preventiv”, aplicată lui Șor Ilan prin încheierea Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 25 iulie 2019, invocând că instanța nu i-a înmănat inculpatului încheierea privind aplicarea măsurii preventive în condițiile prevăzute de art.176 alin.(3) Cod de procedură penală; - la aplicarea arestului preventiv, instanța de apel nu a ținut cont de prevederile art.186 alin.(1) și (6) Cod de procedură penală, care prevede că termenul ținerii persoanei în stare de arest curge de la momentul privării persoanei de libertate la reținerea ei, iar în cazul în care ea nu a fost reținută - de la momentul executării hotărârii judecătorești privind aplicarea acestei măsuri preventive, că în privința aceleiași fapte și aceleiași persoane, arestul poate fi aplicat, pentru ambele faze ale procesului penal, pe un termen de cel mult 12 luni cumulativ, până la pronunțarea sentinței de către instanța de fond, că în termenul de ținere a învinuitului, inculpatului în stare de arest se include timpul în care persoana a fost reținută și arestată preventiv, precum și timpul în care a fost sub arest la domiciliu, or, potrivit sentinței, Șor Ilan a fost reținut la data de 22.06.2016 și s-a aflat în arest preventiv până la 05.08.2016, iar până la 21.06.2017 s-a aflat în arest la domiciliu, fiind astfel împlinite efectiv 365 de zile în care Șor Ilan a fost privat de libertate, adică 12 luni; - instanța de apel a interpretat eronat prevederile Hotărârii Curții Constituționale nr.3 din 23.02.2016, privind termenul de 12 luni al arestului preventiv.

6. Judecând recursul declarat de către avocatul Banaru Vadim în numele inculpatului Șor Ilan, în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul penal conchide că acesta urmează a fi respins, din următoarele considerente.

Potrivit recursului, avocatul a contestat înlocuirea măsurii preventive „liberarea provizorie sub control judiciar, aplicată față de inculpatul Șor Ilan, cu măsura preventivă „arestul preventiv” și anunțarea în căutare a inculpatului pe motiv că, termenul de 12 luni, prevăzut de art.186 alin.(1) și (6) Cod de procedură penală, a expirat. Totodată, a invocat că, procurorul nu a prezentat nicio probă care să demonstreze oportunitatea înlocuirii măsurii preventive stabilite prin sentință cu „arestul preventiv”, astfel încheierea instanței de apel fiind ilegală.

În sensul celor invocate în recurs, Colegiul penal apreciază argumentele invocate de către recurent ca fiind neîntemeiate din următoarele considerente.

Potrivit sentinței Judecătoriai Chișinău, sediul Buiucani din 21 iunie 2017, Șor Ilan a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunilor prevăzute de art.196 alin.(4) și 243 alin.(3) lit.b) Cod penal, cu aplicarea prevederilor art.84 alin.(1) Cod penal, la 7 ani și 6 luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar tip semiînchis.

Totodată, a fost înlocuită măsura preventivă „arestatul la domiciliu”, aplicată anterior în privința lui Șor Ilan, cu „liberarea provizorie sub control judiciar”, până la devenirea sentinței definitive, fiindu-i stabilite obligațiunile:

- să nu părăsească teritoriul Republicii Moldova, decât în condițiile stabilite de către instanță;

- să comunice instanței de judecată orice schimbare de domiciliu;

- să se prezinte la instanța de judecată ori de câte ori este citat;

- să nu săvârșească acțiuni de natură să împiedice aflarea adevărului în cauza penală.

Este de menționat că, nici inculpatul și nici avocații în numele acestuia, nu au contestat concomitent cu apelul depus împotriva sentinței, inclusiv înlocuirea măsurii preventive „arestatul la domiciliu” cu „liberarea provizorie sub control judiciar” în condițiile impuse de către instanță, și anume „*până la devenirea sentinței definitive*”, precum și sub condiția obligațiilor enumerate supra.

Potrivit art.175 alin.(1) și (2) Cod de procedură penală, măsurile cu caracter de constrângere prin care bănuitul, învinuitul, inculpatul este împiedicat să întreprindă anumite acțiuni negative asupra desfășurării procesului penal, securității și ordinii publice sau asupra asigurării executării sentinței constituie măsuri preventive.

Măsurile preventive sunt orientate spre a *asigura buna desfășurare a procesului penal*, spre a împiedica bănuitul, învinuitul, inculpatul să se ascundă de urmărirea penală sau de judecată, să nu împiedice stabilirea adevărului ori *spre asigurarea de către instanță a executării sentinței*.

Potrivit art.176 alin.(1) Cod de procedură penală, măsurile preventive pot fi aplicate de către procuror, din oficiu ori la propunerea organului de urmărire penală, sau, după caz, de către instanța de judecată numai în cazurile în care există suficiente temeiuri rezonabile, susținute prin probe, de a presupune că bănuitul, învinuitul, inculpatul ar putea să se ascundă de organul de urmărire penală sau de instanță, să exercite presiune asupra martorilor, să nimicească sau să deterioreze mijloacele de probă sau să împiedice într-un alt mod stabilirea adevărului în procesul penal, să săvârșească alte infracțiuni ori că punerea în libertate a acestuia va cauza dezordine

publică. *De asemenea, ele pot fi aplicate de către instanță pentru asigurarea executării sentinței.*

Instanța de recurs reiterează că, față de inculpatul Șor Ilan, fiind recunoscut vinovat de cele incriminate, a fost pronunțată o sentință de condamnare la 7 ani și 6 luni închisoare, cu executare reală.

Astfel, având în vedere cele descrise mai sus, că de la data de 22.06.2017, ora 16:00, inculpatul s-a aflat în stare de arest, că faptele incriminate lui în baza art.190 alin.(5) Cod penal au fost recalificate în art.196 alin.(4) Cod penal, care este o infracțiune mai puțin gravă, în condițiile legii procesual penale, prima instanță a considerat oportună înlocuirea măsurii preventive „arestul la domiciliu” cu „liberarea provizorie sub control judiciar”, sub obligația ca acesta: - să nu părăsească teritoriul Republicii Moldova, decât în condițiile stabilite de către instanță; - să comunice instanței de judecată orice schimbare de domiciliu; - să se prezinte la instanța de judecată ori de câte ori este citat; - să nu săvârșească acțiuni de natură să împiedice aflarea adevărului în cauza penală.

Această măsură, în cumul cu obligațiile enumerate, a fost aplicată până la devenirea sentinței definitive și nu mai puțin, adică până la pronunțarea instanței de apel pe cauza penală de față.

Potrivit materialelor cauzei, se atestă că, inculpatul a încălcat obligațiunile impuse de instanță prin măsura preventivă aplicat prin sentință - „liberarea provizorie sub control judiciar”, și anume: obligația de a se prezenta în fața instanței de judecată ori de câte ori este citat.

La moment, nici Curții de Apel Cahul, care examinează cererea de apel, și nici Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție nu le este cunoscut locul aflării inculpatului Șor Ilan, care nu a anunțat instanța despre schimbarea domiciliului. La fel, nici apărătorii acestuia nu cunosc locul aflării lui.

Colegiul penal precizează că, inculpatul, fiind citat legal, nu s-a prezentat în ședințele instanței de apel din 26.06.2019 și 25.07.2019, fără să indice vreun motiv în acest sens, iar avocații inculpatului nu au prezentat nicio informație care ar justifica absența.

Încheierea instanței de apel prin care a fost înlocuită măsura preventivă „liberarea provizorie sub control judiciar”, cu măsura preventivă „arestul preventiv” și anunțarea în căutare a inculpatului este întemeiată juridic și justificată de circumstanțele cauzei.

În aceeași ordine de idei, potrivit art.5 § 1 lit.a din CEDO, orice persoană are dreptul la libertate și la siguranță și nimeni nu poate fi lipsit de libertatea sa, cu excepția cazului în care este deținut legal pe baza condamnării pronunțate de către un tribunal competent.

Cu referire la caz, având sentința de condamnare cu executare, nu poate fi invocat faptul unei detenții ilegale, contrare condițiilor stipulate în art.5 § 1 din CEDO.

În context, termenul de 12 luni, la care face referire recurentul, nu are relevanță în respectiva speță, or, acest termen este prevăzut de art.186 Cod de procedură penală, pentru „arestul preventiv” – ca măsură preventivă, în speță însă, reiterăm, față de inculpat a fost pronunțată o sentință de condamnare, inculpatului fiind-i aplicată măsura preventivă „liberarea provizorie sub control judiciar”, condițiile căreia de către acesta, așa cum a fost constatat de către Cureta de Apel, au fost încălcate.

În acest sens, nici în Hotărârea Curții Constituționale nr.3 din 23.02.2016, nu se regăsesc dispoziții și argumentări ale Curții, aplicabile la caz și care, ar atrage după sine recunoașterea netemeinicii înlocuirii măsurii preventive de către Curtea de Apel Cahul în privința lui Ilan Șor, care, nu a respectat obligațiunile stabilite prin sentința din 21 iunie 2017, lipsind nemotivat de la ședințele de judecată a instanței de apel.

Prin urmare, în condițiile în care instanța de apel și-a expus argumentele privind înlocuirea măsurii preventive, Colegiul penal consideră că, recursul declarat de către avocatul Banaru Vadim în numele inculpatului Șor Ilan urmează a fi respins, cu menținerea încheierii contestate, care este legală și întemeiată.

7. Conducându-se de prevederile art. 312 alin. (5) pct. 2) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE:

Respinge recursul declarat de către avocatul Banaru Vadim în numele inculpatului Șor Ilan, împotriva încheierii Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 25 iulie 2019, prin care a fost admis demersul procurorului în Procuratura Anticorupție Palencu Radu privind înlocuirea măsurii preventive și anunțarea în căutare a inculpatului Șor Ilan, cu menținerea încheierii contestate.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată, publicată la 31 iulie 2019.

Președinte

Vladimir Timofti

Judecători

Victor Boico

Nadejda Toma